

Proč mladí po vstupu do KSČM opět utíkají?

Neustále se diskutuje, proč nemá KSČM mladé kádry. Statistika jasně ukazuje, že mladí do KSČM vstupují, ale rychle také vystupují. Je veřejným tajemstvím proč. Problém je dvojitý. Jeden je celkem banální a asi by sám na odpuzení mladých nestačil. Je to generační bariéra. Schůze, plné nostalgizujících důchodců, zejména ty nejmladší odpudí. To je však jen ta povrchní stránka, kterou uvádí jako důvod jen ti nejmladší sympatizanti KSČM. Pro ty, kteří se do politiky obuli pořádně a snaží se vyvíjet skutečnou komunistickou politiku, přichází nepříjemnější překvapení. A sice v podobě čtených funkcionářů stranických i placených státem, počínaje některými okresy až po samotné vedení ÚV KSČM, kteří s komunistickým programem i morálkou mají společného velmi málo. Řadu klíčových funkcí ovládli už v devadesátých letech a dělají vše pro to, aby si je drželi dál.

Mladý člověk, vstupující do komunistické strany, tak činí proto, že je přesvědčený komunist. V žádném případě nečeká od strany zapojování do činností spojených s podporou Evropské unie, NATO, nebo dokonce kapitalismu jako systému. Útěk ze strany nastává poté, co je mu zakazována jakákoliv činnost spojená s komunistickými myšlenkami. To ovšem pro komunistu znamená zákaz veškeré politické činnosti.

V praxi to vidíme, kdykoliv se mladí komunisté chystají na jakoukoliv veřejnou akci, jako jsou petice, demonstrace či účasti na mezinárodních protiválečných a protikapitalistických kampaních. Uvedme si pro názornost příklady:

Když v létě 2014 navštívil Českou republiku jeden z místopředsedů Ruské komunistické dělnické strany Alexandr Batov, pomáhali mladí komunisté uspořádat s ním přednášky o dění na Ukrajině. Již na první besedě konané na setkání mladých sympatizantů KSČM v Dětrichově byl problém. Z ÚV KSČM došla stížnost, že prý je z přednášek znepokojeno ruské velvyslanectví. Později se ukázalo, že ruským diplomatům je Batov zcela ukradený a skutečnými aktéry byli politici KSČM, zapojení do byznysu s Ruskem. O rok později byla uspořádána další série přednášek, tentokrát s ukrajinským studentem historie, členem hnutí Boroťba a přímým účastníkem politických událostí v Kyjevě a Charkově Stanislavem Serhienkem. Tentokrát došlo v Olomouckém kraji k odmítnutí akce v prostorách KSČM. Při písemném dotazu na důvod zamítnutí nebylo odpovězeno. Na osobní dotaz bylo olomouckým krajským předsedou Mlčákem i tajemníkem Olomouckého KV Josefem Mádrem odpovězeno, že se zodpovídat nemusí a že položený dotaz byl drzý. Mladí komunisté se tenkrát na přednáškovou činnost finančně skládali ze svého, aby zaplatili nájem ve veřejných prostorách. Půjčené prostory KSČM by hodně pomohly i bez jiné vstřícné činnosti a stranu by to nestálo ani korunu. Pánové Mlčák a Mádr mají však ve své politické orientaci

jasno. Svědčí o tom doposud i Mlčákovy časté telefonické hovory s Janou Mrencovou, skutečnou předsedkyní KSČM. Na mladé komunisty už pak nezbyvá ani vlídné slovo, natož aktivní podpora.

Při účasti na Mezinárodních festivalech studentstva a mládeže organizovaných Světovou federací demokratické mládeže prosí národní přípravný výbor různé organizace i jednotlivce o příspěvek na účast. Jako protislužbu nabízí v případě zájmu možnost účasti na festivalu pro zástupce svých sponzorů. Již to, že se od takto významné akce distancovalo vedení KSČM, svědčí o jeho směřování. Bylo opakovaně doporučeno obracet se na nižší struktury KSČM, kterými jsou kraje a okresy. V roce 2010 Ústecký kraj vyslal jako nejnadějnějšího kádra Pavla Chuchla, velkopodnikatele s nemovitostmi (aspoň se tím chlubil), který si na konci festivalu "půjčil" z kasy delegace peníze, které pak musely být ještě po půlroce vymáhány přes vedení Ústeckého kraje. Praha tehdy delegovala Ladislava Zemánka. Kdo aspoň trochu zná politický subjekt Národní demokracii, kde nyní Zemánek působí, dovede si představit, jaká byla asi spolupráce s takovým delegátem. Lži a politická špína házená Zemánkem na festival i členy delegace se táhla hodně dlouho po festivalu. Z pražských navrhovatelů se nikdo za takového delegáta ani neomluvil. Perličkou je opět Olomoucký kraj, který v roce 2013 doporučil svého delegáta na festival a chtěl, aby mu cestu zaplatil národní přípravný výbor, tedy aby jsme se my mladí na Olomouckého delegáta složili. Na paní Mrencové takto olomoučtí ovšem nikdy nešetřili. Holt je prostě atraktivnější. Když i přesto byla po festivalu pořádána v Olomouci přednáška, tak na ni nedošel nikdo z mladých. Na přímý dotaz tehdejšímu předsedovi krajské komise mládeže Miroslavu Behrovi, byla obdržena jasná odpověď, že mladým řekl, aby tam nechodili.

Když už jsme u olomouckých, tak ještě jedna příhoda: Na jedné z bezpočtu schůzí na olomouckém kraji se mladý člen KSČM Jiří Skala vyjádřil, že by strana měla podporovat myšlenku přímé demokracie. Stínový ministr za KSČM Alexander Černý se Skaly zeptal, jak by to vypadalo, kdyby rozhodoval každý o všem, načež Skala odpověděl dotazem: "No, jak by to vypadalo?" Následovala poněkud prudší reakce Černého, než bývá zvykem. Po tomto naprosto banálním slovním střetnutí se ve Skalově městské organizaci o tom hodně mluvilo a při plánování delegování na různé funkce se vždy zmiňovalo: "No, ale on měl konflikt s Černým". Zkamenělí staří straníci prostě nedají dopustit na „Alexandra Velikého“. Když se duce supremo na někoho rozzlobí, tak je po kariéře. Nutno podotknout, že není vůbec jisté, zda si samotnou banální epizodu vůbec Černý sám ještě pamatuje. Servilnost některých obdivovatelů kultu osobnosti v KSČM je však k neuvěření.

Každoroční setkávání mladých sympatizantů, pořádané komisí mládeže při UV KSČM, je kapitolou samou pro sebe. První a poslední dobře

zorganizované setkání bylo to, které se konalo před více než deseti lety v Beskydech na Prostřední Bečvě. Poslední roky se dělají limity na počet účastníků, přičemž po setkání se vždy uvádí, že není zájem a limity se popřou. V roce 2015 se dokonce nedostalo ani na některé členy komise mládeže, kteří tam měli mít schůzi. Na ÚV bylo sděleno, že účast členů komise mládeže spadá do kompetence krajů a kraje tvrdily, že to spadá do kompetence ÚV. To nejde ani parodovat, protože lépe by začarovanou smyčku nevymysleli ani radní v Kocourkově. Nulový význam komise mládeže je jasně obsažen ve výroku jednoho z členů: „Jediný návrh, který nám strana nezamítne, je ten, který nepodáme.“ Jedná se o nejslavnější slogan ze setkání ve Štokách v roce 2015 a o jeho platnosti se nedá pochybovat. Když se začali i řadoví členové komise mládeže snažit organizovat se nějak v regionech, nemají v některých krajích pochopení pro vzájemnou spolupráci. V Olomouckém kraji byl velký problém pozvat zástupce ze sousedních krajů na regionální setkání komise mládeže v Čekyni na podzim 2015. V jednom ze sousedních krajů zazněla dokonce po návštěvě olomouckého předsedy KM poznámka, že sem „olomoučtí jezdí na výzvědy“. Nejtajnější informací, kterou do Olomouce předseda krajské KM dovezl, bylo to, že se tam konaly pro mladé kuželky. Obsah této informace jistě Olomouci závidí CIA i Mossad. Proč stranickým funkcionářům vadí kontakt mladých přes krajskou hranici? Prostě je strana pro ně podnik, a ne politická organizace. Sousední OV nebo KV je konkurenční firma. Mladé členy a sympatizanty KSČM toto ovšem odpuzuje a je to v hrubém rozporu s kolektivním charakterem komunistického hnutí.

Velmi špatně mladí komunisté vnímají nerespektování nařízení UV KSČM jednotlivými funkcionáři KSČM a na druhou stranu nesamostatnost struktur KSČM ve věcech, kde mají volnou ruku. Typickou záležitostí byl všeobecný zákaz spolupráce s lobbistkou Janou Mrencovou, která ovládá stranu odspoda nahoru a dozoruje dokonce stranické mediální výstupy. Předseda strany Vojtěch Filip nařízení porušuje stejně jako bezpočet funkcionářů pod ním. Když zadal Mrencové jako zakázku organizovat již po zakazu jakousi akci (tuším, že MDŽ), tak na dotaz rozzlobených spolustraníků s žádostí o vysvětlení porušení nařízení UV jednoduše odpověděl, že Mrencovou kontaktoval nikoliv jako funkcionář KSČM, ale jako místopředseda poslanecké sněmovny. Tím jednoznačně řekl, že ve sněmovně není komunistou. V budově UV KSČM je Jana Mrencová pečená vařená doposud. O čem si povídá s často navštěvovaným Jiřím Dolejšem? Zřejmě o tom stejném, jako s poslanci ČSSD, ODS, LIDEM a jinde.

Uvedl jsem jen některé příklady, kdy bylo mladým ve straně bráněno v činnosti a házeny klacky pod nohy. Mnozí jiní v dalších regionech by mohli vyprávět podobně. Mladí komunisté jsou znechuceni stranou, která se chová tak, jak bylo výše popsáno. Po opakovaných zákazech, znemožňování činnosti je poslední kapkou naprostého znechucení pohled na funkcionáře

strany spolupracující s kapitalistickými lobbisty a nerespektující nařízení stranických orgánů. Nejmladší člen KSČM Olomouckého kraje po roce pobytu ve straně prohlásil, že už chápe, proč lidi v listopadu 1989 cinkali klíči. Skuteční komunisté mezi mladými členy a sympatizanty KSČM vědí, že to historicky není ve straně poprvé a vědí, jak byly podobné problémy řešeny v letech 1921 a 1929. Pokud se strana rozloučí s Janou Mrencovou i jejím loutkovým vedením strany, pak se velká naděje na návrat mnohých mladých členů do KSČM. Pokud se komunistická strana vrátí k činnosti vyplývající z jejího názvu, pak i sám za sebe mohu prohlásit, že to bude důvod k přijetí členství.

Ctirad Musil, konzultant ÚR KSM, člen Komise mládeže při ÚV KSČM